

over en ook nog zeven Zwarte Ruiters. Tussen de vele Graspiepers en Veldleeuweriken werd nog een Waterpieper ontdekt. Precies zo'n zelfde Sneeuwgorst als we eerder gezien hadden werd gevonden. Als klapstuk fungeerden de twee IJsgorzen die gedurende 20 minuten enkele meters voor ons op het dijkje hun loop- en foerageertechnieken demonstreerden. Het bleken een vrouwtje in voorjaarskleed en een mannetje in winterkleed te zijn. De opvallendste kenmerken waren de kastanjebruine nek (vooral te zien bij het vrouwtje), de koptekening, het vele roodbruin op de vleugels, de lichte snavel, en de manier van lopen. In onze regio zijn waarnemingen van IJsgorzen schaars. Na ongeveer 20 minuten vlogen ze weg, de polder in. Op Marken zelf waren ook nog Goudplevieren en Grutto's.

Op de terugweg door Waterland, langs Zuiderwoude en Holysloot, werd niet veel nieuws gezien. Op de Gouwzee zagen we nog Topper- en Krakeenden. Verder nog een paartje Roodborsttapuiten en een mannetje Wintertaling. In Waterland zelf nog duizenden Smienten, twee Bergeenden, Bonte Kraaien en een vrouwtje Blauwe Kiekendief. In Ransdorp vierden we deze geslaagde excursie in de daar aanwezige kroeg: 's middags was het mooi weer geworden en we hadden 61 soorten gescoord.

VERSLAG VWG-EXCURSIE HOGE VELUWE 6 MEI 1984

Frank Visbeen

In alle vroegte betrokken we met z'n negenen richting Hoge Veluwe. Onderweg begon de regen al met bakken uit de hemel te vallen. Bij de ingang Otterloo hadden we afgesproken, maar de auto van Kees verscheen niet. Ondanks deze tegenslagen trokken we de bossen in. Het gefluit van de Boompiepers en Boomleeuweriken was niet van de lucht. Bij het "Monument De Wet" vonden we al snel een Duinpieper. Hij zong even zijn simpele liedje en zocht snel een rustiger plekje op. Vlakbij "De Koperen Kop" lieten twee Appelvinken zich van nabij bewonderen. Daarna sprongen we op de witte fietsen die vooral bij Willem in de smaak vielen. Onderweg kwamen we de anderen tegen. De gezichten stonden op "noodweer", maar na een korte discussie, waarbij een Kleine Bonte Specht het hoogste woord voerde, vervolgden we onze weg. Na nog een Draaihals gehoord te hebben kregen we genoeg van de regen. Zo niet de Gekraagde Roodstaart die er nog lustig op los zong. Daarna gingen we nog met z'n allen terug naar "Monument De Wet" om de Duinpieper nog een keer te bekijken. Na enig zoeken bleek hij boven op de kop van de roemruchte veldheer te zitten zingen. Ondanks het slechte weer was dit een waardige afsluiting van deze excursie.

VERSLAG VWG-EXCURSIE HOGE VELUWE 6 MEI 1984

Paul Bouwman

Slechts een handjevol mensen vertrok die zondag richting Veluwe. Door verwarring over het punt van afspraak, werd er eerst nogal wat heen en weer gereden. Besloten werd om dan maar zonder de voortvluchtigen te gaan vogelen. Het weer op de Hoge Veluwe was ver beneden peil, maar ondanks het gemiezer lieten nog veel vogels zich horen o.a. Bonte Vliegenvanger, Gekraagde Roodstaart, Boomklever, Boompieper, Boomleeuwerik, Goudhaantje, Vink, Boomkruiper. Nadat we stuk in de stromende regen naar het "Monument De Wet" hadden gefietst besloten we achter de koffie betere tijden af te wachten. Te voet gingen we daarna verder. We zagen nog Kuifmees, Zwarte Mees, Holenduif, Tortelduif, Grote Bonte Specht. Plotseling hoorden we een Kleine Bonte Specht roepen in een groep beuken. Hoewel hij zich goed schuil hield in het dicht gebladerte, was hij even goed te zien in één van de takken voor hij wegvloog. De anderen kwamen toen juist aangefietst. Helaas moesten we vernemen dat enkele interessante soorten ons ontglipt waren b.v. Appelvink, Draaihals en Duinpieper. Tenslotte hebben we samen

vervolg op pagina 57